

UCHWAŁA Nr VII/36/2019

Rady Gminy Łączna z dnia 7 maja 2019r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącznej

Na podstawie art. 18a ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. , poz. 506), w związku z art. 229 pkt 3), art.238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2019r. poz.60)
Rada Gminy Łączna uchwala, co następuje:

§ 1

Po rozpatrzeniu skargi mieszkanki Gminy Łączna Pani D.F. na brak odpowiedniej pomocy ze strony Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącznej, uznaje się skargę za bezzasadną z przyczyn określonych w uzasadnieniu do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy Łączna do powiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi, poprzez przesłanie skarżącemu odpisu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy.

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

Mieszkanka Gminy Łączna złożyła w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Kielcach skargę na Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Łącznej. Skarga wpłynęła do Rady Gminy Łączna dnia 10 kwietnia 2019r.

W skardze Pani D.F. podnosi zarzuty:

- odmowa przyznania zasiłku opiekuńczego od 2013r.
- odmowa przyznania opieki.

Ustosunkowując się do treści skargi, Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącznej wyjaśnia:

Pani D. F. korzysta z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łącznej od 1995r., skarżąc ubiegała się o różne formy zasiłków. Udzielana pomoc poprzedzona była każdorazowo rozeznaniem sytuacji życiowej oraz uwzględniała potrzeby i możliwości skarżącej jak i możliwości finansowe ośrodka pomocy społecznej.

Nie jest zgodne ze stanem faktycznym twierdzenie zawarte w skardze że w 2011r. wycofując swoją skargę nie była objęta wsparciem finansowym ze strony ośrodka. GOPS starał się udzielać wsparcia. Biorąc pod uwagę ograniczenia finansowe ośrodka i liczbę osób ubiegających się o przyznanie pomocy finansowej GOPS nie jest w stanie w pełni zaspokoić wszystkich potrzeb, o które wnioskowała skarżąca np. zakup jednorazowo 3-4 ton węgla. GOPS wyjaśnia, że skarżąca nie jest osobą samotną, ma dwóch synów zamieszkujących w Gminie Łączna, na których w pierwszej kolejności spoczywa obowiązek zapewnienia matce niezbędnej pomocy i opieki. Ośrodek zapewnia opiekę w postaci usług opiekuńczych osobom samotnym wymagającym pomocy osób innych w sytuacji gdy rodzina nie jest tej pomocy w stanie zapewnić. Synowie pobierali pieniądze z tytułu świadczenia w zw. sprawowania opieki nad niepełnosprawną matką.

Jeden syn pobierał zasiłek opiekuńczy na matkę od 1.12.2008r. - 31.10.2010r. gdzie zasiłek został wstrzymany dnia 19.04.2010r. w związku z podjęciem przez syna zatrudnienia. Syn ponownie ubiegał się o zasiłek opiekuńczy nad matką w dniu 16.11.2015r. ale z uwagi na fakt, że konkubina ww. pobierała to samo świadczenie na swoją babcię organ odmówił zasiłku ze względu na przepisy prawa. Od powyższej decyzji strona odwołała się ale decyzją SKO z dnia 11.02.2016r. Samorządowe Kolegium Odwoławcze utrzymało w mocy zaskarżoną decyzję.

Drugi syn, który mieszka z matką pobierał zasiłek od 1.01.2011r. - 31.05.2014r. oraz od 1.05.2017r. - 31.10.2017r. Od dnia 31.10.2015r. przebywał z przerwami za granicą gdzie wyjechał w celach zarobkowych. W dniu 21.03.2019r. złożył wniosek o przyznanie zasiłku opiekuńczego w sprawie opieki nad matką.

Dnia 11.11.2017r. skarżąca złożyła wniosek do GOPS o przyznanie opieki wskazując na konieczność palenia w piecu i robienia zakupów - usługi opiekuńcze zostały przyznane dnia 28.11.2017r. do dnia 31.12.2017r. w ilości 4 godziny raz w tygodniu.

Dalsza pomoc w tej formie została przyznana od 2.01.2018r. - 14.02.2018r. – pomoc przyznano bezpłatnie a do głównych czynności opieki zaliczało się robienie zakupów gdzie za każdym razem na liście znajdował się alkohol oraz kupony gier liczbowych. Opiekunka nie wykonywała czynności pielęgnacyjnych gdyż skarżąca wykonuje je samodzielnie.

Skarżąca zgłaszała do GOPS fakt, że dach przecieka i wymaga naprawy w zw. z powyższym decyzją GOPS z dnia 10.12.2015r. ośrodek przyznał pomoc w postaci zasiłku specjalnego celowego w kwocie 600 zł – na częściowe pokrycie kosztów zw. z naprawą dachu, oprócz tego ośrodek pomocy przyznał skarżącej pomoc finansową w kwocie 400 zł na zakup żywności. Łącznie wysokość świadczenia w grudniu 2015r. wyniosła 1 000 zł.

W maju 2016r. skarżąca wystąpiła do GOPS o przyznanie po raz kolejny pomocy w formie remontu dachu. GOPS decyzją z dnia 5 maja 2016r. zakupił materiały niezbędne do wykonania wskazanej naprawy na kwotę 1077,50 zł. Nie jest prawdą stwierdzenie skarżącej, że podczas wywiadu środowiskowego GOPS ustalił z podopieczną, że naprawa dachu nie będzie wykonana. Skarżąca podczas wywiadu przeprowadzonego w kwietniu 2017r. poinformowała pracownika socjalnego o toczącym się postępowaniu spadkowym po zmarłej ciotce i została poinformowana o konieczności zgłoszenia faktu nabycia praw majątkowych. W lutym 2018r. GOPS w Łącznej powziął informację od rodziny skarżącej o wejściu w posiadanie przez skarżącą spadku po zmarłej cioci. Z uwagi na fakt, że skarżąca zaprzeczała tym informacjom GOPS wystąpił na piśmie do Urzędu Skarbowego o udzielenie takich informacji. Dnia 9.02.2018r. GOPS w odpowiedzi na wniosek otrzymał informację iż 8.08.2017r. do Urzędu Skarbowego w Nowym Targu wpłynęło zeznanie podatkowe o nabyciu praw majątkowych z tyt. dziedziczenia po zmarłym. W zw. z powyższym stwierdza się, że sytuacja finansowa skarżącej uległa znacznej poprawie. Uwzględniając nabycie spadku i przepis prawny ustawy o pomocy społecznej należy uznać iż skarżąca ma możliwość poprawy swoich warunków mieszkaniowych, wykonania niezbędnego remontu przy wykorzystaniu własnych zasobów, w których posiadanie weszła. Syn zamieszkujący razem ze skarżącą w ostatnich latach wyjeżdżał za granicę w celach zarobkowych. Niejednokrotnie wskazywał, że matka nie wyraża zgody na jakikolwiek remont z jego strony z własnych środków.

Skarżąca w skardze podnosi kwestię wskazywania przez GOPS w wydawanych decyzjach przekroczenie kryterium dochodowego – skarżąca wskazuje że jej dochód stanowi jedynie renta w wysokości 600 zł, nie uwzględniła ona jednak, że renta otrzymywana z ZUS pomniejszona jest o koszt potrąceń komorniczych w 2017r. w kwocie 104 zł oraz iż pobiera w Ośrodku Pomocy Społecznej w Łącznej zasiłek pielęgnacyjny. Dodatkowy dochód rodziny stanowiły odpowiednio świadczenie syna oraz wynagrodzenie za pracę. Skarżąca od 15.02.2018r. do chwili obecnej nie ubiega się o przyznanie jakiegokolwiek pomocy ze strony ośrodka.

Z uwagi na powyższe argumenty wnioskuję się o uznanie skargi za bezzasadną i podjęcie zaproponowanej uchwały.